

Sygn. akt II CSK 679/12

POSTANOWIENIE

Dnia 16 maja 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Anna Owczarek

w sprawie z powództwa R. J.
przeciwko Towarzystwu Ubezpieczeń i Reasekuracji "Warta"
Spółce Akcyjnej w W.
o zadośćuczynienie, odszkodowanie, rentę i ustalenie,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 16 maja 2013 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powoda
od wyroku Sądu Apelacyjnego
z dnia 9 sierpnia 2012 r.,

odrzuca skargę kasacyjną.

Uzasadnienie

Sąd Apelacyjny wyrokiem z dnia 9 sierpnia 2012 r. uwzględniając apelację pozwanego Towarzystwa Ubezpieczeń i Reasekuracji „WARTA” Spółki Akcyjnej z siedzibą w W.:

- zmienił wyrok Sądu Okręgowego w Ł. z dnia 27 lutego 2012 r. w pkt I ppkt 1, pkt I ppkt 3a, pkt I ppkt 3b, pkt I ppkt 3, pkt I ppkt 4, pkt IV, pkt V „w ten tylko sposób”, że: (a) obniżył zadośćuczynienie zasądzone na rzecz powoda R. J. z kwoty 450.000 zł do kwoty 350.000 zł; (b) obniżył zasądzoną na rzecz powoda rentę na zwiększone potrzeby za oznaczone okresy odpowiednio z kwot po 2.136 zł, 2.654 zł i 2.571 zł miesięcznie do kwot po 2.122 zł, 2.390 zł i 2.390 zł miesięcznie pozostawiając bez zmian pozostałe warunki płatności; (c) obniżył zasądzone na rzecz powoda koszty procesu z kwoty 3.545 zł do kwoty 911 zł; (d) obniżył zasądzoną od pozwanego opłatę sądową z kwoty 37.331 zł do kwoty 31.190,50 zł,

- oddalił apelację pozwanego w pozostałej części,

- orzekł o kosztach postępowania apelacyjnego.

Skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego wniósł powód, oznaczając zakres zaskarżenia jako „w części zmieniającej wyrok Sądu Okręgowego w Ł. co do wysokości zasądzonego zadośćuczynienia - w całości”. Wniosek skargi został sformułowany jako „o uchylenie zaskarżonego wyroku i orzeczenie co do istoty sprawy poprzez zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda tytułem zadośćuczynienia w miejsce kwoty 350.000 zł kwoty 450.000 zł z odsetkami ustawowymi jak w wyroku Sądu I instancji oraz orzeczenie o kosztach procesu za wszystkie instancje ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku Sądu Apelacyjnego i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania”. Jako wartość przedmiotu zaskarżenia została wskazana kwota 100.000 zł.

Sąd Najwyższy zważył:

Przedmiotem zaskarżenia skargą kasacyjną może być tylko orzeczenie istniejące obejmujące rozstrzygnięcie merytoryczne (w przedmiocie zgłoszonego żądania) lub formalne (w przedmiocie odrzucenia pozwu albo umorzenia

postępowania) kończące postępowanie w sprawie. Sąd drugiej instancji wydając, w uwzględnieniu apelacji pozwanego, wyrok reformatoryjny powinien tak sformułować sentencję, aby zawierała rozstrzygnięcie o oddaleniu powództwa w całości lub w części. Wymogowi temu nie czyni zadość pośrednie wskazanie zakresu zmiany („obniża z kwoty do kwoty”). Nie jest także dopuszczalne wwiązanie się w treść zapadłego wcześniej i prawomocnego, wobec niezaskarżenia, orzeczenia sądu pierwszej instancji o oddaleniu powództwa, gdyż przedmiotowo jest ono ograniczone do rozstrzygnięcia o oznaczonym zakresie żądania pozwu (tu: pkt IV wyroku Sądu Okręgowego w brzmieniu „oddala powództwo w pozostałej części” odnosił się wprost do kwoty 150.000 zł, odpowiadającej różnicy pomiędzy dochodzoną przez powoda kwotą 600.000 zł, a zasądzoną przez kwotą 450.000 zł), chyba że sąd odwoławczy wyraźnie oznaczyłby zakres merytorycznego rozstrzygnięcia reformatoryjnego np. jako „oddala powództwo co do dalszej kwoty 100.000 zł”. Z tych względów stwierdzenie w części początkowej wyroku Sądu Apelacyjnego m.in. że obejmuje on zmianę punktu IV zaskarżonego wyroku procesowo jest niepełne i bezskuteczne. Wadliwość powyższa, polegająca na nieorzeczeniu o części żądania, mogła być usunięta poprzez środek rektyfikacyjny. Strona w ciągu dwóch tygodni od ogłoszenia wyroku mogła bowiem zgłosić wniosek o jego uzupełnienie co do brakującej części rozstrzygnięcia (art. 351 § 1 w zw. z art. 391 § 1 k.p.c.).

Brak substratu zaskarżenia, tj. orzeczenia, którego zakwestionowanie jest celem wnoszonej skargi kasacyjnej oznacza, że skarga jest niedopuszczalna. Z tych względów Sąd Najwyższy, na podstawie art. 398⁶ § 2 i 3 k.p.c., skargę kasacyjną powoda odrzucił.